

Eyvallah

– yoksul · 26 Ekim 2015

yaktı yaram yüzünü tuzlu yaş gözden düşen
buz kesen ayrılıkda nurdu kapan şifâyı
vuslatmış çekip giden sineymiş gözden düşen
rûh koyverdi panzehir, yâr'dı kapan şifâyı

·
kurşun eyle cânımı âşka doğru sık gitsin,
eşiğin aşındırsın, gönlüne sık sık gitsin
dönüp duran bir mecnun, müzmin bir âşık gitsin
indinde yükseliyor, kaybeden irtifâyı

·
içime doğdu güneş hazzından bir nefesmiş
sam olup köşe bucak, yel olup eşref esmiş
boynuna borç edinip, boynumu hedef asmış
haysiyet gözleyene, giyinir indifâyı

·
meleklerim düzülüp dizlerine yatışsa,
ve yüreklerindeki endişeler yatışsa
sızılar filiz verip, toprağında yetişse
mahreminin şâhı et, nasipse intifâyı

·
hızından tâviz vermez şehvete akar ışık
idrâki akıl komaz iş oldukça karışık
derin darbe kaderim lâkin zülfıkâr âşık,
mesulü dağlarda yok, yüklenmişse ifâyı

·
yoksulun aç faslını sıkan bir kemermiyim
yoksa alınlarda mih, çakık muhkem ermiyim,
ecel pazarlarında serilmiş makbermiyim...
hurafeye razıyım, aç manidar sayfayı